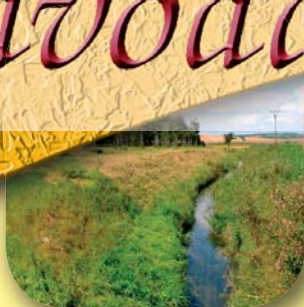

Krumvířský

zpravodaj

2/2014

v tomto čísle:

- Aby léky pomáhaly
- První florbalový tým v Krumvíři
- Na cestách – Luhačovice
- Vítání občánků
- Jubilanti
- Pěstování zeleniny na statku Krumvíř
- Prázdninové střípky
- Jaromír Foretník
- Letní výlety po hradech a zámcích

Jarní besídka ZŠ a MŠ

Z jednání OZ Krumvíř

13. 6. 2014

Zapisovatel: Lucie Šoršová

Ověřovatelé: Zdeněk Luskač, Jaroslav Hrabec

Přítomni: dle prezenční listiny – 8 přítomných

Bod č.2

Závěrečný účet obce za rok 2013

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Návrh na schválení závěrečného účtu obce za rok 2013 bez výhrad

Usnesení č. 8/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce za rok 2013 bez výhrad

Hlasování č. 3: 8-0-0

Bod č.3

Schválení účetní závěrky k 31.12.2013

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Návrh na schválení účetní závěrky k 31.12.2013

Usnesení č. 9/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje účetní závěrku k 31.12.2013

Hlasování č. 4: 8-0-0

Bod č.4

Rozpočtové opatření č.2

Materiály uvedl Jaroslav Komosný (viz příloha – rozpis jednotlivých příjmů a výdajů)

- Rozpočtové příjmy se zvyšují z 13 480.700,-Kč na 14 323.700,-Kč
- Rozpočtové výdaje se zvyšují z 17 050.800,-Kč na 17 210.300,-Kč
- Financování 2 886.600,-Kč

Usnesení č. 10/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č.2

Hlasování č. 5: 8-0-0

Bod č.5

Smlouva o prodeji části pozemku v k.ú. Krumvíř p.č. 1444 a části pozemku p.č. 1442/1 za cenu znaleckého posudku panu Ondřejovi Němečkovi před budovou sklepa postaveného na st.p.č 713

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- jedná se o odkup částí pozemků před vlastním sklepem, který stojí na pozemku p.č.st. 713 v k.ú. Krumvíř
- záměr je zajištění přístupu ke sklepu
- geometrický plán a znalecký posudek hradí žadatel

Usnesení č. 11/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej části pozemku v k.ú. Krumvíř p.č. 1444 a části pozemku p.č. 1442/1 za cenu znaleckého posudku panu Ondřejovi Němečkovi

Hlasování č. 6: 8-0-0

Bod č.6

Smlouva o prodeji pozemku v k.ú. Krumvíř st.p.č. 724 za cenu znaleckého posudku, na které je postavena trafostanice ve vlastnictví E.ON, s.r.o.

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Obec Krumvíř je výlučným vlastníkem pozemku p.č. st. 724 – zastavěná plocha a nádvoří o výměře 9m² v k.ú. Krumvíř, LV 10001
- Kupní cena byla stanovena v souladu se znaleckým posudkem a činí 400,-Kč za 1m², což je celkem 3.600,-Kč

Usnesení č. 12/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku v k.ú. Krumvíř st.p.č. 724 za cenu 3.600,-Kč společnosti E.ON, s.r.o.
Hlasování č. 7: 8-0-0

Bod č.7

Smlouva o prodeji části pozemku v k.ú. Krumvíř p.č. 913/1 za cenu znaleckého posudku paní Jarmile Chrástecké, Francouzská 4029, Kroměříž, který je využíván jako dvorek k domu na st.p.č. 200 ve vlastnictví žadatelky za účelem narovnání vlastnických vztahů

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- jedná se o koupi obecního pozemku, který navazuje na parc.č. 200 již je paní Jarmila Chrástecká majitelkou
- geometrický plán a znalecký posudek hradí žadatelka

Usnesení č. 13/14/Z 2

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej části pozemku v k.ú. Krumvíř p.č. 913/1 za cenu znaleckého posudku paní Jarmile Chrástecké

Hlasování č. 8: 8-0-0

Informativní zprávy

- Pan starosta informoval zastupitele, že bytové družstvo Pálava žádá o odkoupení pozemku, na kterém stojí bytovka

Dotazy, podněty a připomínky

- Paní Ivana Lexová – ředitelka školy Krumvíř žádá o navýšení kapacity školní družiny (žádost bude projednána v R.O.)
- Paní Ivana Lexová – ředitelka školy Krumvíř žádá o dočasné použití finančních prostředků obce Krumvíř (žádost bude projednána v R.O.)
- Paní Ivana Lexová – ředitelka školy Krumvíř žádá o příspěvek na mzdové prostředky učitelky MŠ – asi 54.000,-Kč (škol.rok 2014/2015). Paní ředitelka uvedla, že peníze budou použity na doplnění úvazku, protože nejde najít učitelku na tak malý úvazek (0,2). Pan starosta navrhnul, aby se tato žádost projednala v R.O. a na zasedání Z.O. se řešila až budou jasné úvazky na začátku školního roku. Zastupitelé obce Krumvíř navrhli hlasování o tom, že v případě nutnosti Obec Krumvíř dofinancuje úvazek učitelky dle přiložené žádosti ZŠ.

Hlasování č.9: 8-0-0

- Pan Tomáš Kratochvíl žádá, aby pozemek za hřištěm kde je nyní umístěno kolbiště, mohl být i nadále využíván za tímto účelem
- Paní Kristýna Vlasáková – zastupitelka žádá o opravu nájezdu k mostu u hřiště a odstranění železného mostu u hasičky, dále o vyhotovení obecně závazné vyhlášky o zákazu parkování na chodnících

PRAKTICKÉ INFORMACE

Aby léky pomáhaly...

Popadli jste z lékárníčky první, co vám přišlo pod ruku, a pak jste s hrůzou zjistili, že lék už byl prošlý? V tom případě záleží hlavně na tom, o jaký lék šlo. Pokud to byl běžný prostředek proti bolesti, živočišné uhlí nebo něco jiného z kategorie volně prodejných léků, pak se pravděpodobně nic hrozného nestalo. Obsažené látky se spíš rozpadnou a ztratí účinek, než aby vyloženě škodily. Ostatně lékárníčka se má kontrolovat alespoň jednou ročně a prošlé léky vyřadit. Například oční kapky se nemají používat už týden po otevření!

Ještě striktnější jsou pravidla, pokud se jedná o léky předepisované lékařem. Tyto léky rozhodně po době použitelnosti neužívejte. Léky na předpis, které nedobere, je lepší doma ani neschovávat. Například u antibiotik existuje několik rizik: buď se nejedná o tutéž nemoc, na niž byly předepsány, a pak je tento daný lék neúčinný (navíc zatíží organismus), anebo to opravdu stejná nemoc je, ale vyžaduje třeba jiné dávkování. Pak hrozí

nebezpečí, že si mikrob na lék „zvykne“, takže na něj již v budoucnu nezabere. A také léky nikdy nepodávejte – ani před vypršením expirace – jiné osobě, než jíž byly lékařem předepsány.

Prošlé léky nepatří do koše ani do záchodu. Lidé by je měli odnést do lékárny, která zajistí jejich bezpečnou likvidaci. Lidé se nemusí bát, že by museli něco platit, služba je zdarma. Správně bychom měli před cestou do lékárny vyjmout léky z papírových obalů a vrátit pouze samostatná plátíčka nebo skleničky s léky.

Podle Státního zdravotního ústavu jsou v pitné vodě v Česku stopová množství léků, nejčastěji ibuprofenu. Ročně skončí ve spalovnách na 550 tun nevyužívaných tablet za 3,5 miliardy korun, které měly být odneseny právě do lékáren. Pro představu: jen každý obyvatel Prahy odevzdal lékárnám loni 30 plátíček nespotřebovaných léků.

Potíž je, že sedm procent lidí přiznalo, že tabletky nevracejí a vyhazují je sami. Jenže léky, které se dostanou

do běžného odpadu nebo vody, se dostávají logicky do potravinového řetězce a pak způsobují dost velké následky. Takto například vznikají rezistence pacientů na antibiotika.

Zdroj: http://zena.centrum.cz/zdravi/clanek.phtml?old_url=zdravi/novinky/2009/8/2/clanky/leky-po-zaruce-jak-moc-skodi/, <http://www.tribune.cz/clanek/25291>

(red)

RUBRIKA ŠKOLÁČEK

Mateřská škola

Ke svému svátku – Dni dětí – dostaly děti písničkový dárek – brněnské písničkové Tetiny a pořad S tetinami kolem světa (bylo zapláceno z fondu sběrových aktivit).

Pomalu se blíží konec školního roku a pro předškoláky to znamená rozloučení se školkovým životem. Budoucí prvňáci už tradičně v červnu přespávají ve školce. Ve středu 11. 6. spalo v MŠ 7 statečných dětí se 2 pí učitelkami. Děti měly od rána pyžamový den - vyráběly čepičky na pyžamovou párty, tančily a sportovaly. Den byl zakončen spaním v MŠ. Jídlo nám připravily hodné paní kuchařky, tak jsme ve školce večeřely a snídaly a děti si samy jídlo připravovaly a servírovaly.

V úterý 17. 6. jsme byli na celodenním výletě v Brně – návštěva Antrophosu a Hvězdárny - děti byly spokojené a mají spoustu nových zážitků. Nejvíc se líbil mamut.

Také jsme se slavnostně rozloučili 26. 6. se 14 předškoláky. Vše proběhlo se zábavnými úkoly, knížkou, šerpou a pytlíkem na přezůvky na památku.

Provoz MŠ bude v červenci do 25. 7. jen v jedné třídě. A už se budeme těšit na nové děti.

Zapsalo se jich 14, díky tomu v příštím roce zachováme provoz ve dvou třídách.

Během celého roku jsme soutěžili ve sběru sušené kůry (pomerančové a citronové) a ve sběru starého papíru a vršků z Pet lahví. S diplomy a dárčky jsme vyhlašovali nejpilnější a také

jste ocenili všechny aktivní sběrače ve všech vyhlášených skupinách ale spoň sladkou drobností. Některé děti byly smutné, protože malou odměnu dostal jenom ten, kdo něco sbíral.

Proto prosíme rodiče, aby se snažily zapojit, byť sebemenším příspěvkem. Přispějete tím také na aktivity a drobné potřeby svých dětí (úhrada pohádkového představení, dárky pro budoucí prvňáky, školkový výlet...).

A jak jste sbírali a sušili za MŠ:

- podzimní sběr papíru celkem 2 531 kg.
- sběr pomerančové a citronové kůry celkem 56 kg 686 gr
- jarní sběr papíru celkem 3 704 kg

Naše mateřská škola se opět zapojila do výtvarné soutěže vyhlášené Ekocentrem Trkmanka ve V. Pavlovicích: Náš život na zahradě, na poli, ve vesnici - 1. místo vyhrála Karolína Hanzalová a čestné uznání dostal Ondřej Vajčner. A do soutěže Příroda kolem nás (Trkmanka V.Pavlovice) jsme poslali 10 prací našich dětí.

V soutěži Kniha a Já vyhlášené ze Znojma získala Deniska Bohatcová krásné 2. místo.

Ze soutěže Postisimo Art Brno 2014 dostaly diplom a odměnu tyto děti: Barbora Němečková, Dominik Kováč, Vojta Veselý, Julie Pestlová, Ema Řeháková, Adéla Šurýnová. Všem moc gratulujeme, pochvalu si určitě zaslouží i paní učitelky.

V dubnu naše MŠ vyhlásila soutěž

pro rodiče a děti: Nejkrásnější a nejzajímavější velikonoční výzdoba. Šlo se 19 výrobků, které rodiče doma s dětmi vyráběli. Potom si rodiče sami hlasovali o vítězi. Nejvíc hlasů dostal výrobek Terezky Vykydalové, potom Filipa Vojtěška, další místo se stejným počtem hlasů Dominik Kováč a David Macháček. Moc se nám učitelkám a jistě všem příchodím líbily výrobky, které ozdobily schodiště a dolní chodbu.

Občas se u dětí objevily vši. Znovu apelujeme na rodiče: prohlížejte průběžně vlasy, pokud něco najdete, ihned likvidujte. Vši přežívají pouze z lidské krve, proto není možné, aby si dítě přineslo „plnou hlavu“ vši ze dne na den ze školky. Muselo mít hnidy a ty se následně vylíhly. Pokud nebude odpovědný každý rodič sám za sebe, budou se vši mezi dětmi stále opakovat.

Děkujeme všem rodičům za vstřícný přístup a dětem, že byly bezvadné. Přejeme všem hezké léto, odpočinek, zábavu, radost.

Za Mateřskou školu Krumvíř

Báňová Jana

Zprávičky ze základní školičky

Do základní školy jsme na příští školní rok přijali 11 žáků z naší mateřské školy.

Do mateřské školky se přihlásilo a bylo přijato na další školní rok 16 dětí, z toho dvě děti z Bohumilic a jedno dítě z Kašnice.

Na Jarní besídce ZŠ a MŠ Krumvíř v kulturním domě 4. 5. 2014 mohli přítomní vidět pestrý program sestavený z tanečků a říkadel nejmenších „muchomůrek“ ze školky, pohádku předškoláků, country tanec, písničky a říkadla, zumbu i vystoupení mažoretky a také Perníkovou chaloupku trochu jinak. K pestrému programu přispěly i děti ze souboru Pantlička. Maminky dostaly červený karafiát ke svému nadcházejícímu Svátku matek

a písničkové přání...

Na Den dětí zavítal do naší školy cirkus! Svůj stan si Cirkus LeGrando postavil na stadioně,

a potom se děti na pár hodin staly fakíry – chodily po střepech, ležely na hřebech, provazochodci – chodily po laně, žongléry – žonglovaly s talíři, artisty – vytvářely z vlastních těl pyramidy, akrobaty – přeskakovaly překážky a nakonec si smlsly sladkou odměnou...

16. 10. a 14. 5. jsme u školy sesbírali téměř 16 000 kg starého papíru!

Třídy ZŠ soutěžily ve sběru kaštanů a celkem nasbíraly 157 kg. Předaly je místnímu mysliveckému spolku a dostaly finanční odměnu!

Za školní rok nasbírali děti z MŠ i žáci ZŠ do firmy LEROS s.r.o. 130 kg

pomerančové kůry! Citronové kůry 5 kg!
Do firmy Puruplast se prodalo 339
kg vršků od PET lahví!

Byliny Rdesna Ptačího nebole truskavce žáci nasbírali asi 33,5 kg!

Žákyně 1. ročníku Adélka Škrabková zvítězila ve výtvarné soutěži

v Ekocentru Trkmanka Velké Pavlovice se svým obrázkem na téma „Náš život na zahradě, na poli na vinici“.

Žáci ZŠ za školní rok přečetli 108 knih v soutěži Knihomol roku 2013/14! Nejvíce přečetli Straka Marian z 1. ročníku, Macháčková Karo-

lína a Ledahudcová Lucie ze 3. ročníku, Šurýnová Daniela ze 4. ročníku a Huspeninová Tereza ze 2. ročníku.

V soutěži poznávání bylinek z našeho kraje poznala nejvíce Julia Mondeková ze 4. ročníku – 54 bylin!! Také bodovala Ledahudcová Lucie a Příbylová Magdaléna ze 3. ročníku.

Na celodenním výletu v Olomouci 20. 6. žáci viděli nejen trochu historie - chrám Sv. Václava, morový sloup Nejsvětější Trojice a orloj, ale také spoustu zvířat v ZOO na Svatém Kopečku.

Vítězem celoškolské soutěže roku 2013/2014 se stali žáci a žákyně 3. ročníku! Jako odměnu dostali krásné tričko s logem školy. Gratulujeme!

Všem dětem a žákům přejeme krásné a slunečné prázdniny bez nehod a úrazů!

Za ZŠ Ivana Lexová

Dopravní výchova s Besipem

Okrskové kolo dopravní soutěže v Hustopečích

Bezpečný pes

Ukončení školního roku

První florbalový tým v Krumvíři

První myšlenka založit florbalový klub vznikla loni na Josefském koštu, kde se po krátké domluvě Zbyněk Sekanina a Broňa Fridrich stali jeho prvními členy. Postupně oslovili další hráče, kteří s touto myšlenkou souhlasili a připojili se k mančafu. V neposlední řadě domluvili trenéry Jana Kapu Kapičáka a Pepu Kekina Káně. Posledním hráčem, který se k nám připojil, byl František Svoboda, jehož zkušenosti ho logicky pasovaly kapitánem týmu.

Přihlásili jsme se do amatérské florbalové ligy s názvem Liga X Florbal, která se hraje v nedalekých Dubňanech. Do soutěže se přihlásilo dohromady 5 celků, z čehož 4 postupovaly do bojů o medaile. Úkol byl jasný: projít do Play-off za každou cenu ☺.

Hráče a odhodlání jsme sice měli, ale chyběly finanční prostředky k zaplacení startovného, proto jsme požádali TJ Sokol Krumvíř, členové výboru nám vyhověli a uhradili startovné, a my tak mohli myslet jen na zápasy. Tímto bychom chtěli výboru TJ SK poděkovat.

Sezóna započala během podzimu a po prvním odehraném turnaji jsme zjistili, že i bez trénování se můžeme rovnat týmům, které hrají florbal delší dobu. Právě v začátcích byl velký problém skloubit fotbalové a florbalové tréninky. Po skončení podzimní části našich kopalistů se mohlo celé mužstvo plně věnovat jen florbalu. Během zimy, kdy byla „fotbalová

pauza“, jsme měli dvakrát týdně herní tréninky v kulturním domě. Pár tréninků proběhlo i ve sportovní hale v Dambořicích. Naše hra se postupně zlepšovala, což se odrazilo nejen na kvalitě herního projevu, ale i na výsledcích. Od druhého turnaje mužstvo podávalo stabilní a vyrovnané výkony, což se podepsalo na umístění v tabulce. Nakonec jsme skončili druzí za suverénním celkem TJ Sokol Hovorany, který obhájil titul z předešlé sezony, a zajistili jsme si účast v Play-off.

Finálový turnaj byl zahájen zápasem mezi Hovorany a domácími Chlapi z práce. Po napínavé bitvě postoupil do finále „Pracující lid“. Na řadu přišel náš zápas s velkým Z proti týmu Thunders Velké Bílovice. Po opatrném začátku přišel tlak z naší strany, který jsme dokázali zúročit v konečný výsledek - 3:1. Do finálového zápasu jsme nastupovali se spokojeným pocitem z úspěšné sezóny, což se projevilo na naší hře. Soupeř vstoupil do utkání s větším odhodláním a brzy se ujal vedení.

Krumvíř se probral až na konci zápasu, ale k vítězství to nestačilo. Přesto jako nováčci soutěže vezeme krásné stříbrné medaile a můžeme se radovat i z individuálních úspěchů, jako je páté místo v kanadském bodování pro Františka Svobodu nebo cena za nejlepšího hráče Play-off Radima Heče. Je nutné dodat, že hlavní oporou nám byl po celou sezónu skvěle chytající Zbyněk Sekanina.

Tímto bychom chtěli poděkovat nejen všem hráčům, jenž i přes premiérovou účast podávali výborné výkony, ale i trenérům a fanouškům, kteří se podíleli na našem úspěchu.

Soupiska týmu

Fridrich Bronislav, Heča Milan, Heča Radim, Charvát Vítězslav, Kobylka Lukáš, Luskač Ondřej, Luskač Roman, Medera Jan, Medera Jaroslav, Michna David, Sekanina Zbyněk, Sladký Zbyněk, Suchánek Filip, Svoboda František ©, Svoboda Michal, Svrček Tomáš, Vindiš Vít, Zvonič Petr

Trenéři: Jan Kapičák, Josef Káňa

Tabulka po základní části:

	Tým	Z	V	P	R	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Hovorany	12	11	0	1	47:21	42
2.	TJ Sokol Krumvíř	12	6	5	1	33:27	22
3.	Thunders Velké Bílovice	12	5	6	1	28:35	20
4.	Chlapi z práce	12	4	7	1	27:33	19
5.	FBC Milotice	12	2	10	0	34:51	15

* Do tabulky jsou započítány plusové body za nájezdy

Florbalový výbor TJ SK

Ve Zpravodaji 1/2014 jsme Vás zvali na naše akce, teď Vás chceme informovat o jejich průběhu.

Žehnání kříží

V proměnlivém počasí nikdo neriskoval, že zmoknou brokátové sukně, a tak se částečně žehnalo i v obřadní síni. Mužský sbor vyrukoval se dvěmi slokami naší hymny a konečné požehnání se nakonec odehrálo venku.

V páteční dopoledne před slavností se na hřbitov sjeli pracovníci Stolařství pana Ladislava Foretníka, pracovníci OÚ a osobně pan Peš z Keramiky Krumvíř s vysokozdvížným vozíkem. Byla i chvíle napětí, přece jenom je tu kus dubového dřeva.

Všechno dobře dopadlo, kříž stojí a zdobí. A nás nejvíc těší, že u něj přibývají keře a keříky, řezané květiny ve váze a často u něj svítí i svíčka.

Velikonoce na muzeu

Otevření muzea v neděli velikonoční poznamenalo opět nepříznivé počasí. Pršelo, jen se lilo. Přesto si „skalní“ návštěvníci mohli prohlédnout oblečení našich babiček podle liturgických barev, výstavu malovaných ob-

rázků pana Jiřího Honisse, šperky s folklorním motivem nebo různě zdobené kraslice. Děti navštívily výtvarnou dílničku.

Ještě před samotným zahájením jsme mohli na muzeu přivítat vnuka Jaroslava Zábranského pana Edwarda Zabletala z Kanady. Na muzeu se mu moc líbilo, po Krumvíři ho provázela pan Jaroslav Kocourek. Díky jeho finančnímu daru jsme do expozice zakoupili dva starožitné lustry.

Noc kostelů

Po loňském úspěchu nás trochu zklamala nízká návštěvnost. A byla to opravdu obrovská škoda. Dechový kvartet Vojenské posádkové hudby Olomouc hrál klasiku, v kostele bylo příjemně a dokonce jsme dostali i nový stojan na svíčky. Ten odtud zdobí vstupní prostory kostela.

Krumvíř válečný

Nejočekávanější akce letošního roku se z pohledu organizátorů vydařila. Nepršelo, naopak, opět byl „kraj beze stínu“. Diváků přišlo tak akorát, vojáci byli hodně zajímaví, módní přehlídka inspirativní, harmonikáři zpočátku rozpačití (naštěstí pouze zpočátku, protože jako vždy se v Krumvíři zábava rozjela se zapadajícím sluncem), hasiči připravení a členkám Spolku pro muzeum to v nových krojích z dílny Věrky Vašíčkové, Dášy Urbanové a Majky Novákové slušelo. Přesháků bylo málo, trubičky došly taky hned, sýrů zbylo „kúšček“ a nádivku dosnídalo vojsko. Program zpestřila i návštěva nádherných psů, která si s vojáky a nakonec i s krumvířským potokem móóc porozuměla, a taky krumvířského rodáka, podplukovníka Mirka Dostála, který zavzpomínal na válečná léta.

K celé akci jsme připravili noviny – Krumvířské slovo. Při jejich tvorbě jsme nejdříve požádali pamětníky, aby nám ostatním přiblížili život za války. Sešlo se nám to-

lik inspirativních vzpomínek, že jsme se rozhodli společně je uveřejnit na jaře příštího roku, kdy budeme slavit 75. výročí osvobození.

V neděli se vojáci zúčastnili vzpomínkové mše a se stále se zlepšujícím mužským sborem položili věnec k pomníku u školy. Překvapením pro nás všechny bylo zastavení u pomníku před MŠ, kde zazněla oblíbená píseň TGM „Ach synku, synku“.

Výstavu nazvanou Mobilisace 1938 jsme přenesli do muzea, bude zde k vidění až do Vánoc. Doplníme ji i o fotografie Michaely Wecker z Krumvíře.

Děkujeme vám všem, kteří jste se zapojili, děkujeme sponzorům a dárcům, především České centrále cestovního ruchu a panu Josefu Valihrachovi i za podporu všech našich akcí.

Muzeum právě teď...

...očekává nahlášené školní návštěvy. V expozicích je čekají Liturgické barvy, již vzpomínaná výstava fotografií, dokumentů i artefaktů z 2. světové války „Mobilisace 1938“, výstava zemědělského nářadí i malý obchůdek s muzejními suvenýry.

Důležité je ovšem to, že začala opravdu radikální úprava dvora, zahrady a mlatu. Buduje se bylinková zahrádka, kde budou k vidění rostlinná ochucovadla a léčivky z původních krumvířských zahrádek, nová posezení s pergolou i důstojné umístění zemědělských strojů.

Úpravy budou pokračovat opravami laviček, náterů oken apod.

V současné době připravujeme akci s pracovním názvem „Předhodovní zpívání“, kterou jsme „okoukali“ v Boleradicích. Rádi bychom pozvali mužský sbor, chasu, stárky i všechny, kteří mají rádi hodovní písničky. Zajistíme prostory i v případě nepříznivého počasí, přispějeme nějakou dobrůtkou a uvítáme každý příspěvek k tomu správnému naladění hlasu. Termín je předběžný, počítáme prozatím s prvním víkendem v srpnu.

Na hody pak chystáme výstavu spodniček „Co má stárka pod sukňama“

Za všechny ve Spolku: Věra Colledani

Kroj a uniforma

Kroj, oděv člena venkovského společenství, i uniforma, stejnokroj příslušníka pravidelné armády, mají mnoho společného. Musí být funkční a poskytnout ochranu před nepříznivým počasím, umožnit volný pohyb při práci nebo zdobit jeho nositele při slavnostních příležitostech. Z kroje i uniformy může zkušený pozorovatel vyčíst pomocí jednotlivých znaků mnohé informace o jeho nositeli – u vesnického muže pozná jeho bydliště, stav, náboženské vyznání, ale třeba i příležitost, pro kterou kroj oblékl. U uniformovaného lze rozpoznat šarži, příslušnost k armádě nebo jeho specializaci.

Kroje i uniformy se v průběhu věků potkávaly a tak je logické, že se vzájemně ovlivňovaly, inspirovaly a přebíraly prvky, které se osvědčily. Mladý muž naverbovaný k armádě odložil kroj a mnoho následujících dlouhých let (vojenská služba byla nejdříve doživotní a v době míru se vojáci mohli dočasně vrátit domů, později se zkrátila na 10 až 14 let, v polovině 19. století na 8 a později 3 roky) oblékal uniformu, ve které prošel tu větší, tu menší kus Evropy. Po skončení vojenské služby se s mnoha zážitky a životními zkušenostmi vrátil buď domů, nebo tam, kde našel obživu. Byl to muž okřesáný životem a válečnými útrapami a zpět do vesnického společenství se většinou začleňoval těžko a pomalu. Možná také proto mnohdy neodložil vojenskou uniformu hned a nosil ji nebo její jednotlivé součásti i po svém návratu k civilnímu životu. To se pak mohla stát inspirací pro místní tvůrce krojů a jednotlivé prvky vojenského stejnokroje se v budoucnu mohly uplatnit na nově ušitých částech lidového oděvu.

Jednotná uniforma, vojenský stejnokroj, vznikl ke konci třicetileté války, tedy ve 2. polovině 17. století. Na jejím počátku tvořila armádu žoldnéřská vojska v různorodém civilním oděvu, který odrážel původ vojáků. Při tvorbě uniformy se pak hlavní rysy tohoto oděvu (jako třeba skladba a střih) využily a dotvořily na základě požadované funkčnosti. Samozřejmě se do tohoto nově vzniklého celku promítla také vojenská hierarchie a armádní struktura.

Uniforma, stejně jako kroj, nebyla v průběhu vývoje for-

mou strnulou a zcela neměnnou, ale procházela změnami a přizpůsobovala se novým vlivům. Tento postup nebyl pozvolný, dlouhodobý a svobodný jako u kroje ale spíše direktivní a univerzální – stanovený závazným předpisem pro všechny příslušníky dané armády. Do konce 18. století byla uniforma všech významných evropských vojsk totožná a odlišovala se pouze barevností. V průběhu doby pak docházelo k příklonu k jednotlivým regionálním typům – v baroku je to uniforma francouzského typu, v rokoku pruského stylu, později, v případě nutnosti povolání nepravidelných jednotek v jejich národních oděvech se setkáváme i se stylem uherským nebo skotským.

Právě uherská husarská uniforma, plná zdobných prvků, se často stávala inspiračním zdrojem pro mužský kroj českých zemí. Stejně tomu bylo i v regionu Hanáckého Slovácka, jehož kroj se v polovině 19. století inspiroval ves-

tami a kabátci uherských vojáků. Dodnes jsou v Krumvíři mužské (a trochu neobvykle i ženské) krojové soukenné kordulky zdobeny značným množstvím knoflíků a bohatou prýmkovou výzdobou. Také krumvířské bílé krojové kalhoty mají svůj dávný původ ve vojenské uniformě – zde se nám dokonce nabízí důkaz konzervativnosti venkovského lidu, protože bílé kalhoty přestali vojáci oblékat již v první polovině 19. století. Další inspiraci a vliv vojenského odění na lidové oblékání spatřujeme u obutí. Nízké střevíce byly téměř na celé Moravě nahrazeny vysokými holinkami, které u vojska nosilo převážně jezdeckto.

Inspiraci mezi krojem a uniformou můžeme sledovat ve třech rovinách – je to oblast střihu, použitých materiálů a výzdoby. A je to inspirace obousměrná, kdy obě strany přebírají to, co je jinde vyzkoušené a osvědčilo se.

Lucie Libicharová

ČZS – Sdružení vinařů v první polovině roku 2014

V lednu jsme provedli slavnostní otevření vinařského domu, na nějž byl pozván předseda ČZS okresu Břeclav pan Mokřý a dále zástupci obecního, okresního a krajského úřadu. Všechny tyto instituce mají podíl zejména finanční podporou na zdařilé rekonstrukci zahrádkářského skladu. Každý z přítomných musel uznat, že jsme tyto příspěvky vhodně využili a spolu s odvedenou brigádnickou prací členů našeho spolku se to projevilo na zdárném provedení celé rekonstrukce.

Na jaře se ještě dokončila úprava vstupního prostranství. Doufáme, že vinařský dům bude důstojným stánkem nejen pro vinaře, ale i pro akce jiného zaměření.

V únoru se uskutečnila výroční členská schůze s návrhem činnosti na rok 2014 a také se volil nový výbor na další pětileté období. Obsazení zůstalo prakticky stejné, což nespědí o tom, jak to děláme dobře, ale že jsme nezískali žádné mladé členy.

Další akcí byl zahrádkářský ples s dechovou hudbou Šohajka. Návštěva byla vyšší než minulé roky a až na drobné nedostatky při předávání tomboly všichni přítomní odcházeli k ránu spokojení. Ještě jednou děkujeme všem sponzorům plesu.

Na školení pořádaném ČZS Klobouky jsme se poučili o novinkách v ochraně v révy vinné.

Finanční příspěvkem jsme podpořili dětský maskarní ples. Věcnou cenou jsme přispěli vinařům z Terezína, oni se zachovali podobně na náš zahrádkářský ples.

S hlavní naší akcí Josefským koštem jste byli seznámeni redakční radou v prvním čísle zpravodaje.

I letos se několik členů zúčastnilo celostátní akce „Keltský telegraf“.

V dubnu následoval zájezd na Floru Olomouc a jaro jsme zakončili návštěvou maďarských lázní Mošon.

Před zahájením letních prací v našich vinicích jsme se spolu se všemi členy posilili při ochutnávce vepřových pochoutek.

Karel Rozsypal

Sbor dobrovolných hasičů Krumvíř

benátská noc 2014

krumvíř

so 12. července 2014

Muži

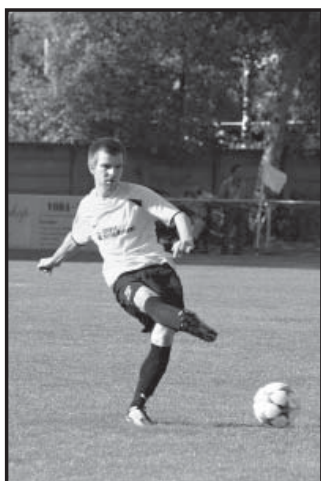
Utkáním v Tvrdonicích jsme zakončili druhou polovinu soutěže, ve které jsme obhájili podzimní čtvrtou příčku. Po podzimu, kdy jsme nastřelili 40 branek a obdrželi 20, jsme se chtěli zaměřit a zlepšit obrannou činnost celého týmu, nebýt posledních dvou utkání v Křenovicích a právě Tvrdonicích, ve kterých jsme obdrželi dohromady osm branek, mohli bychom být spokojeni. V jarní části jsme vstřelili 26 branek a inkasovali 18. I když jsme vstřelili o 14 branek méně jak na podzim, tak jsme byli nejlépe střelícím týmem soutěže, což je pozitivní. V defenzivě nastalo zlepšení o dvě branky a nebýt dvou zmiňovaných venkovních zápasů se zachraňujícími se týmy, mohli bychom být spokojeni i s obrannou hrou celého týmu.

V celkovém součtu byla jarní část horší, jak v počtu získaných bodů, tak i předváděnou hrou. Za celou sezónu jsme nedokázali porazit nikoho z tria Vracov, Blatnice, Veselí, i proto jsme nemohli pomýšlet na lepší konečné umístění.

Nejllepším střelcem týmu byl Zvonič Petr, který vstřelil 15 branek a patřil tak k tomu lepšímu v jarní části, k němu se připojili snad jen Luskač Roman a Kmeť Martin, kteří si udržovali konstantnější výkonnost. Zbytek týmu střídá lepší výkony s horšími. Na závěr je třeba říct, že jsme si jako nováčci soutěže nevedli špatně a pouhý bod stačil k tomu, abychom skončili třetí.

Za celý mančaft chci poděkovat fanouškům a všem těm, kteří se na chodu klubu jakkoliv podíleli. Tři týdny si odpočineme a pomalu se začneme chystat na novou sezónu, ve které budeme chtít předvádět fotbal, který se Vám bude líbit, a pokusíme se letošní umístění ještě vylepšit. Ještě jednou všem děkuji a přeji příjemnou dovolenou.

Viktor Linhart

Kolo	Domáci	Hosté	Termín			výsledek	Střelci
15.	Krumvívř	Mikulčice	30.3.	NE	15:30	3:0	Zvonič Petr 2x, Michna
16.	Žarošice	Krumvívř	6.4.	NE	10:15	1:1	Vindiš
17.	Krumvívř	Veselí n. M.	13.4.	NE	16:00	0:1	
18.	Blatnice	Krumvívř	20.4.	NE	16:00	4:2	Vindiš, Luskač O.
19.	Krumvívř	Kněždub	27.4.	NE	16:30	4:1	Kmeť, Doležal, Hoša, Michna
20.	Vracov	Krumvívř	3.5.	SO	16:30	2:0	
21.	Krumvívř	Velká n. Veličkou	11.5.	NE	16:30	1:1	Svoboda M.
22.	Křenovice	Krumvívř	18.5.	NE	16:30	5:5	Zvonič P. 3x, Michna, Zvonič M.
23.	Krumvívř	Hrozn. Lhota	25.5.	NE	16:30	3:0	Doležal, Zvonič M., Zvonič P.
24.	Otnice	Krumvívř	1.6.	NE	16:30	0:2	Zvonič P. 2x
25.	Krumvívř	Vacenovice	8.5.	ČT	16:30	1:0	Kmeť
26.	Tvrdonice	Krumvívř	15.6.	NE	16:30	3:4	Hoša 2x, Michna, Zvonič P.

Tabulka 1. B třída sk. C

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Vracov	26	20	4	2	62: 25	64		(25)
2.	Blatnice	26	18	6	2	63: 28	60		(21)
3.	Veselí n.M.	26	13	8	5	54: 35	47		(8)
4.	Krumvívř	26	13	8	5	66: 38	47		(8)
5.	Kněždub	26	12	3	11	55: 46	39		(0)
6.	Velká n. Veličkou	26	10	5	11	44: 54	35		(-4)
7.	Hrozn. Lhota	26	9	6	11	47: 48	33		(-6)
8.	Otnice	26	9	5	12	45: 61	32		(-7)
9.	Žarošice	26	8	7	11	32: 43	31		(-8)
10.	Vacenovice	26	8	7	11	34: 52	31		(-8)
11.	Tvrdonice	26	7	5	14	41: 43	26		(-13)
12.	Křenovice	26	6	7	13	53: 71	25		(-14)
13.	Lovčice	26	4	7	15	43: 54	19		(-20)
14.	Mikulčice	26	5	2	19	31: 72	17		(-22)

Žáci

Mladší žáci ukončili své působení v kategorii OP. ml. žáků sk.B na prvním místě s třináctibodovým bodovým náskokem. Z 16 zápasů 13x vyhráli, 2x remizovali a pouze jednou prohráli. Nejlepším střelcem Krumvíře i celé soutěže se stal Tomáš Němeček (73 gólů). Postupně se do střelecké tabulky zapojili i jeho spoluhráči. Kovačik Šimon 14, Stehlík Radim 11, Víťa Požár 9, Radek Knápek 5 (od začátku jarní části na střídavý start v RSM Hodonín), Hrabec Martin a Ondřej Fefko 3, David Hrnčíř a Filip Janča 1 gól. Skórovat se nepodařilo jen Danovi Šidlíkovi, i když k tomu měl někdy hodně blízko a brankáři Tomáši Kratochvilovi, který v bráně ještě v "přípraváckém" věku přivádí soupeřovi útočníky mnohdy i k pláči.

Další sezónu kluci přecházejí do starší kategorie. Doufejme, že jim to půjde stále tak dobře.

V neděli 15. 6. se žáci rozloučili se sezónou závěrečným turnajem mužstev mladších žáků na hřišti v Hruškách. Zúčastnili se mužstva domácích Hrušek (OP sk. A 1. místo), Vrbice (OP sk. A 3.místo), Lanžhotu (1. třída, 7. místo), Moravského Žižkova (OP sk. A 2.místo), Ivaně a Krumvíře (oba OP sk. B). Hrál se stylem každý s každým, 1x 20 min. V turnaji jsme jednou prohráli s pozdějším vítězem Lanžhotem (0:2), remizovali s Ivaní (1:1) a vyhráli s Vrbicí (3:0) Hruškami (2:0), M. Žižkovem (2:1). V součtu to vyneslo i přes nepříliš oslnivý výkon pěkné druhé místo.

Brankář turnaje: Lukáš Tuček - Sokol Lanžhot

Hráč turnaje: Vojtěch Straka - Sokol Lanžhot

Střelec turnaje: Tomáš Němeček - Sokol Krumvív

Tabulka OP mladší žáci sk. B

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Krumvív	16	13	2	1	91: 30	41		(17)
2.	Ivaň	16	9	1	6	73: 31	28		(4)
3.	Pohořelice	16	7	1	8	48: 64	22		(-2)
4.	Šitbořice	16	7	0	9	54: 70	21		(-3)
5.	Březí	16	2	0	14	37:108	6		(-18)

Přípravka

Jarní část sezóny 2013/2014 sice našim nejmenším fotbalistům nevyšla úplně podle představ, protože k podzimním dvěma prohrám přidala na jaře dalších šest, což ovšem nemění nic na tom, že máme pro další roky na čem stavět. Hlavní pozitivum se ukazuje v neustále se rozrůstajícím kádru, který v současnosti čítá jedenáct registrovaných hráčů, k nimž musíme připočítat dalších nejméně pět, kteří chodí pravidelně na tréninky a s nimiž od dalšího ročníku počítáme i do sestavy pro mistrovské zápasy. Další výhodou je, že po sezóně nás opustili pouze dva hráči (R. Knápek a T. Kratochvíl) a pokud spolu ostatní chlápci (dá se říci téměř totožného věku) vydrží hrát v této věkové kategorii po následující dva, tři roky a neusnou na vavřínech jako už tolik jedinců před nimi, nebudou mít v soutěži konkurenci a stanou se obrovským příslibem pro budoucnost krumvířské kopané. Vše je pouze v jejich nohách a především hlavách.

Sezóna 2013/2014: odehráno 20 zápasů, z toho 12 výher a 8 proher s celkovým skóre 125:86

Nejlepší střelci: 1. Knápek 2. Němeček, 3. Húšek

Stávající kádr mužstva pro sezónu 2014/2015: T. Bravenec, A. Húšek, F. Chotovinský, R. Němeček, M. Široký, A. Stehlík, T. Laigot, J. Krybus, D. Macháček, V. Samson, D. Kučera, S. Burýšek

Ondřej Luskáč

Pohárový turnaj na Vrbici 22. 6. 2014

Semifinále: Krumvív - Perná 2:6

O třetí místo: Krumvív - Čejkovice 8:2

Z důvodu částečné rekonstrukce hřiště, probíhající v těchto dnech vyhláší TJ Sokol Krumvív ZÁKAZ VSTUPU NA HRACÍ PLOCHU po dobu následujících tří měsíců. Prosíme všechny o jeho respektování. Děkuje.

NA CESTÁCH

Luhačovice

Není to tak dávno, co jsem si myslela, že nejkrásnější dovolenou můžu zažít pouze někde za hranicemi České republiky, nejlépe u moře. V posledních letech jsem ale propadla kouzlu lázeňského městečka Luhačovice a svůj dřívější názor tak zcela přehodnotila. Proto bych Vám ráda alespoň malinko přiblížila toto pohádkové místo.

Luhačovice se nachází ve Zlínském kraji a jejich okolí spadá do CHKO Bílé Karpaty. Na jejich území vyvěrá 16 hydrouhličitanochlorido-sodných kyselek a jeden sirný pramen. Každou hodinu se zde dostává na povrch až 15 tisíc litrů minerální vody obsahující zejména sodík, hořčík, chlor, brom, jod, kyselinu uhličitou a rozpuštěný oxid uhličitý. Každý určitě zná zdejší nejznámější pramen, kterým je Vincentka, k dalším patří například Aloiska, Ottovka, Pramen Dr. Šťastného aj.

Samotné město zdobí především nádherné budovy architekta Dušana Jurkoviče. Toho zdejší prostředí inspirovalo natolik, že se zde v letech 1902 - 1914 rozhodl vytvořit unikátní soubor staveb ve stylu lidové secese. Mezi nejznámější patří především Jurkovičův dům (původně pojmenovaný po hraběti Janu Serenyim, v roce 1947 byl ale přejmenován po svém stvořiteli). Ve své době byla tato stavba nazývána barevnou

pohádkou, v současné době je dominantou a nejkrásnější stavbou v Luhačovicích.

Luhačovickým údolím protéká říčka Horní Olšava (zvaná Šťávnice). Na jejím toku, asi 2 km od centra lázní, byla v roce 1930 dobudována přehrada na ochranu před častými povodněmi (obzvláště ničivé byly v roce 1910). Přehrada se nachází v blízkých Pozlovicích, dostanete se k ní krásnou procházkou lesem – Jur-

kovičovou alejí (cca 30 minut chůze). Má rozlohu 40 ha, výška hráze je 17 m a její stavba trvala kvůli válce a dalším peripetiím dlouhých 20 let. Velký rozvoj zažila především v 50. a 60. letech minulého století, kdy se okolo nádrže začala dostavovat rekreační střediska, chaty a autokemp. V 90. letech přehradu zasáhl odliv rekreantů, kteří v důsledku nových politických poměrů najednou mohli jet na dovolenou k moři.

Dnes jsou rekreační střediska zrekonstruovaná, přehrada je od ložského roku odbahněná, zarybněná, plná vody a turisté se sem pomalu vracejí. Je zde možnost zapůjčení loděk, šlapadel, rybaření, okolo celé přehrady je vybudována in-line stezka, cyklotrasa, dětská hřiště, nově postavené koupaliště DUHA, nedaleko se nachází sportovní areál GOLF (minigolf, tenisové kurty, bowling) aj.

Pohodu v tomto nádherném prostředí můžu všem vřele doporučit, já se sem vždycky ráda vrátím.

Petra Konečná

Tímto článkem bychom chtěli pobídnout všechny čtenáře, aby se nestyděli a zasílali nám své články o cestách po naší krásné vlasti nebo i za její hranice. Teď o prázdninách jich jistě bude víc než dost.

Vítání občánků

Druhého letošního vítání občánků, které se konalo v neděli 27. dubna na místním obecním úřadě, se zúčastnili tito rodiče se svými dětmi:

Aneta a Marcel Němečkoví
se synem Filipem

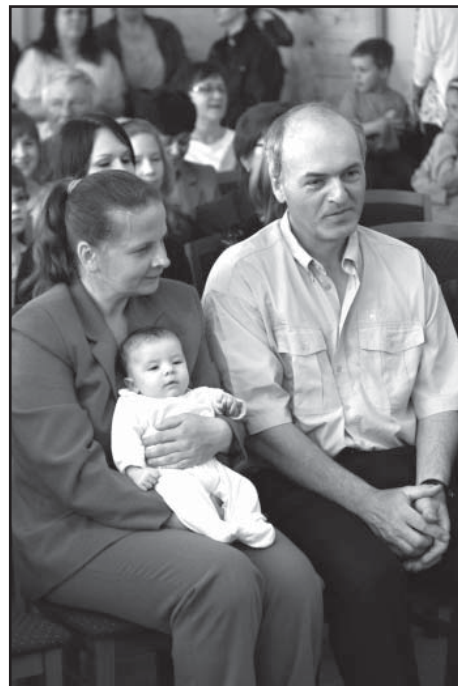
Lucie a Jan Strnadovi
se synem Davidem

Irena Knotková a Tomáš Kratochvíl
se synem Samuelem

Kateřina Ambrozová a Pavel Putna
se synem Alexem

Veronika a Jaroslav Peroutkovi
se synem Lukášem

(red)

Setkání jubilantů

Pravidelné setkání jubilantů, kteří letos oslaví 80. a 85. narozeniny, se konalo 18. května v budově hasičské zbrojnice. Tentokrát bylo o to slavnostnější, že pozvání přijala také stoletá paní Anežka Bednaříková. Na začátku vystoupily děti z místní mateřské i základní školy a krátký kulturní program zakončily krumvířské děti, které navštěvují ZUŠ v Kloboukách u Brna. Poté se ještě dlouho besedovalo, povídalo a vzpomínalo. Pozvaní byli tito jubilanti, kterým posíláme velké gratulace a přání pevného zdraví do dalších let:

Paní Anežka Bednaříková
Paní Marie Valihrachová
Paní Františka Valihrachová
Pan Otto Dobšák
Paní Věra Šaňková
Pan Svatopluk Válek
Paní Marie Drápalová
Paní Marie Kolouchová
Pan František Hladký
Paní Květoslava Hladká
Pan Stanislav Kučera
Paní Marie Drápelov
Pan MUDr. Dalibor Ostřížek

(red)

Tetička Anežka Bednaříková se narodila 23. dubna 1914 rodičům Josefu a Petronile Prokopovým jako nejmladší ze sedmi sourozenců. Po absolvování obecné školy v Krumvíři šla do služby. Dostala se do rodin v Brně a později v Hodoníně, kde se starala o děti a domácnost. Ve městě však vydržela vždy jen přes zimu, protože na jaře jí to táhlo domů, na pole a do vinohradu, kde ráda pracovala. Práce v zemědělství jí provázela celým životem. Nejdříve byla zaměstnaná v místním státním statku, na který moc ráda vzpomíná, a později v jednotném zemědělském družstvu.

V květnu roku 1938 se provdala za Tomáše Bednaříka a odstěhovala se z rodného domu v dědině (na místě dnešního domu Pavla Prokopa) do Chaloupek, kde bydlelo poblíž

sebe pět ze sedmi sourozenců Prokopových. Rok po svatbě se manželům narodil syn Milan a další rok dcera Anežka. Dnes má paní Bednaříková čtyři vnoučata a osm pravnoučat.

V těchto letních dnech můžete stoletou Anežku Bednaříkovou potkat v Chaloupkách, jak s ostatními tetičkami sedí na lavičce a „plká“. Nevzpomíná jen na to, co bylo, ale zajímá se také o současné dění a lidi v Krumvíři a o všem má dobrý přehled. Když si s tetičkou povídáte, tak vzpomíná hlavně na to dobré, co jí v životě potkalo, jaké měla kdy štěstí a jak přečkala nemoci, které prodělala. A možná právě životní optimismus je ten nejlepší recept, jak se dožít sta let. Budeme jí přát, aby tento optimismus neztratila a aby její místo na lavičce bylo ještě dlouho obsazené.

(red)

Anežka v Hodoníně ve službě 1936

Hody 1954

Z HISTORIE

Vzpomínky na statek 6 – Zelenina

Vysoká bonita půdy a celkově půdní, geomorfologické a hlavně klimatické podmínky Krumvířska, jako jednoho z nejteplejších regionů Jihomoravského kraje byly předpokladem pro zavedení výroby i teplomilnějších druhů zeleniny na polnostech statku Rovinky v Krumvíři už před druhou světovou válkou.

K největšímu rozmachu pěstování zeleniny na statku došlo ve válečných letech, kdy byla jediným zdrojem vitamínů a jiných stopových prvků v naší stravě, protože dodávky z teplých

krajů jižní Evropy, jako pomeranče, mandarinky, fíky, citrony apod. byly zastaveny, protože putovaly k vylepšení zajišťování plného zdraví německým vojákům na všechny fronty v Evropě, kde byly otevřeny hlavně na území SSSR.

Tuto skutečnost mohu doložit mým osobním zážitkem. Jednoho podzimního podvečera asi v roce 1943 mě otec přikázal, abych od maminky vyzvedl asi 12 litrový smaltovaný kýbl používaný v naší rodině k uložení vepřového sádla po zabijačce a při-

sedl k němu na pryčku, kterou jako správce používal ke kontrole prací na polích statku. Tentokrát jsme však jeli k Páleníkové páleníci do Brumovic. Na železniční vlečce u pálenice stál mýma dětskýma očima viděný obrovský kulatý kolos (tank) v horní části s dvěma asi půlmetrovými poklopy, které byly otevřeny. Tatínek s panem Páleníkem mě i s kýblem k jednomu z nich vysadili. Vagon byl až k horním otvorům plný většinou pomačkaných přezrálých a i už zahnívajících pomerančů určených pro konzumaci

německých vojáků na východní frontě. Vlak s pomeranči v té době asi v jiných přepravkách byl na cestě Evropou snad bombardován, na delší dobu odstaven, a tak prý došlo k poškození ovoce. Poté byly pomeranče přemístěny do zmiňovaného tanku a přivezeny do Brumovic. Ještě téhož dne německé komando přijelo páleníci odplobovat, aby mohlo být ovoce co nejdříve zpracováno a Němci ho mohli alespoň vypít, když už nebylo k jídlu. Já však jsem před tím z vagonu vybral kýbl těch nejlepších pomerančů. Veškeré informace o osudu pomerančů jsem zaslechl při tichém rozhovoru obou pánů u vagonu, když na břiše vleže mě hlídali, abych z vagonu nespádl. Nesměl jsem o tom mluvit, protože to prý bylo tajné.

Ještě jednu vzrušující událost na statku v souvislosti se zeleninou bych chtěl připomenout, a to požár v sušárně papriky. Byla to vlastně velká místnost truhlárny na statku, kde se po sklizni v dřevěných nízkých truhlících sušila. Teplo se vyrábělo spalováním dřeva v prostorných kamnech a kouřovými rourami se rozvádělo v sušárně. Několikametrový kouřovod byl ze stropu zavěšen na drátech k oknu na vnější straně budovy, tzn. směrem ke krumvířskému nádraží, takže jsem domů ze školy ihned po opuštění posledního domu ve vesnici, podle kouře ze zmíněného okna v sušárně poznal, zda je či není v provozu. Jednoho dne jsem zahlédl, jak se ze zcela otevřeného okna valí černý kouř, jakoby hořel celý statek. Zrychlil jsem krok, abych byl co nejdříve ve dvoře a uviděl rychle se pohybující skupinu lidí, kteří už požár víceméně dohašovali. Bylo mezi nimi i několik členů Sboru dobrovolných hasičů z Krumvíře, kteří ještě krumvířskou ručně ovládanou hasičskou stříkačkou v sušárně zasahovali. Požár prý vznikl samovolným rozpojením rour kouřovodu, kde v suchém horkém dřeva plném prostoru se rychle rozšířil. Vzniklé škody byly minimální díky okamžitým zásahům zaměstnanců statku a rychlé pomoci krumvířských dobrovolných hasičů, takže se o požáru na statku dlouho nehovořilo. Pro nás děti to však byla mimořádná událost.

Jinou zvláštní kulturou pěstovanou na statkových polích byl tabák. Husté porosty vysokých rostlin tabáku poskytovaly ideální prostředí pro nejružnější hry. Tisíce tabákových listů zavěšených na provázku prota-

ženém řapíkem byly sušeny v dřevěné budově v místě dnešní umělecké dílny a výroby hliněných předmětů. Mnohým kuřákům z řad zaměstnanců se tabák stal doplňkem ke kouření, protože rozpočet cigaret fasovaný na tabačenkou většině kuřáků nestačil. Myslím, že náš tatínek, přestože byl slabý kuřák a svůj příděl nabízel přátelům, na statku pěstovaný tabák sám vyzkoušel. Přišlo se na to tak, že maminka jednou pod prostěradlem tatínkovy postele našla dva lístky tabáku. A tak se tatínek musel přiznat, že teplo a pot jeho těla využíval pro fermentaci tabáku, ke kterému musí před posledním sušením a rozřezáním listů dojít.

První zeleninou sklizenou už v prvních jarních měsících na panských polích byl špenát. Sel se na podzim a na jaře dokázal využít slunečných dnů, a tím i vyhřívání půdního prostředí ke zdárnému a zdravému růstu. Ve správný okamžik byly pracovníky dvora martinkovými plečkami s ostrou radličkou těsně pod rozvětvením listů rostliny odříznuty a ženy je skládaly do na poli připravených nízkých dřevěných bedniček.

Někdy byl problém naplněné lísky špenátu dostat z pole, kdy bylo po dešti silně podmačeno, takže musely vjet na pole velké nákladní automobily, které se však někdy rovněž zabořily a jedinou záchranou byli koně, kteří většinou ve dvou párech pomohli autům z pole. Bedničky se na podlahách aut skládaly do výšky 2 metrů a silnými provazy se upevňovaly křížem křížem ke korbě auta, aby se po cestě, většinou do Brna, nerozházely a nevysypaly z něj.

Daleko náročnější bylo pěstování těch druhů zeleniny, jejichž sazeničky bylo nutno předpěstovat v pařeništi a vysazovaly se až po skončení doby nebezpečných jarních mrazíků. Pařeniště se ve dvoře budovala tak, že od podzimu až do února se veškerá hovězí mrva odvážela na prázdné prostranství vedle chlévu a formovala se jako úhledná krychle do výšky asi 50 cm a rozměrech asi 50 x 20 m. Kostry pařeniště vyráběli mistři truhláři ze silných prken asi 30 cm širokých ve velikosti 150 x 300 cm. Ty se pokládaly na pečlivě urovnanou plochu hnojiště. U nejranějších výsevů zeleninových semen se kromě skleněných oken přikrývaly ještě slaměnými rohožemi, takže v pařeništi bylo vytvořeno ideální prostředí pro jejich klí-

čení. Po vyklíčení semen a dosažení určité velikosti rostlin nastává pro „zeleináře“ ten nejkřivější okamžik. Je třeba přesázet rostliny na pole, což se dá provést i sázením prostokořených rostlin, kdy však dochází k přerušení růstu, k tak zvanému „šoku“, a tím i k podstatnému zdržení jejich vývoje. To by ovšem na statku nesměli pracovat šikovní a vysoce erudovaní strojníci a kováři, aby tomuto „defektu“ neuměli čelit. Z několika pásů železa sestrojili formu na výrobu kostek dosahovaných stlačením speciálně připraveného substrátu z pařeništní zeminy velikosti asi 6 x 6 cm uprostřed s vytlačeným důlkem, do něhož se mladý semenáček vsadil a jehož kořeny mohly balíčkem prorůstati určitý čas v pařeništi. K přesazení na pole se využíval sázecí stroj, který šikovní řemeslníci na statku vyrobili. Vyhrnul brázdičku, kterou po položení balíčku s rostlinkou zase zahrnul a válečkem mírně přitlačil. Nevím, proč se tomuto „zařízení“ říkalo babosed, když hlavní jeho součásti byly čtyři švarné ženy, které se ve stroji vezly a v pravidelných intervalech do připravené brázdičky rostlinky pokládaly.

Sklizeň zeleniny byla tím nejoblíbenějším agrotechnickým opatřením v pěstování, protože většina plodů se dala po očištění přímo konzumovat na poli, ať už šlo o kedlubny, papriku, květák, okurky, rajčata apod. Většina prací se zeleninou je krátkodobě sezonní, při nichž je potřeba enormní množství pracovních sil, které kromě místních doplňovali sezonní pracovníci před válkou i ze Slovenska a ve válečných letech z horských oblastí Beskydska. Mnohým se v Krumvíři tak zalíbilo, že zde našli i své manželské protějšky, nebo si je odvedli do svých domovů. Jediná budova, která dodnes u bývalého statku stojí, je ubytovna sezonních pracovníků, která je toho pamětníkem.

Na závěr ještě jeden důkaz o vhodné kvalitě půdních a klimatických podmínek Krumvířska. Přidá-li se k nim bezpříkladná pracovitost, obětavost a cílevědomá snaha o maximální uplatnění vědomostí, dá se zde vypěstovat a vyrobit kvalitní víno konkurenceschopné věhlasným evropským značkám. Krumvířák, Jožka Valihrach získal vloni už třetí titul Vinaře roku ČR. Gratulujeme a přejeme k dalšímu podnikání všechno dobré, co dobré – to nejlepší!

Ing. Jaroslav Lehovec

Može byt neco horšího, než dyž vám nekdo na samým začátku prázdnin řekne, jak to letí? A přece se takový člověk našel – náš strýc. Pořád nás nečím škádlí. No, enom si to představte. Je druhýho července, vysvěcení nekde hluboko v šúfleti a oni majú takový zlomyslný řeči: „Tož co, děcka, toto letí, co? Za chvílu máte po prázdninách!“. Jak to myslíjů, dyť prázdniny teprv začaly a oni toto: „Už máte dva dni za sebů, soboty a neděle se nepočítajů, sem tam sprchne, sú tady hody, vlaštovky na drátě a je konec.“ Tož toto teda strýcu! Obličej se nám protahujů a dyž to strýc vidíjů, už majů hubu od ucha k uchu: „Ale né, to si dělám srandu, enom si to, děcka, pěkně ve zdraví užite.“ No proto! Tož, co my včíl? Horko je, tak hledáme, kde bysme se trochu schladili. Na kalužinách se cábrá hejno hus, tak ide me tam. Ale voda je stojatá, teplá a aj dost smrdí. Potok bude, myslím, lepší. Není v něm moc vody, ale protýká a je chladivá. Na potoku se hráme rádi. Nekerý děcka odjely na prázdniny pryč, nekerý sem zasěj dojely. Tak se skamarádíme a nejakú zábavu si nandeme – na skovku, na stopovanů. Zajdeme až do lesíka, na Sklenářůj kopek a ke studánce. Teda až po tem, jak pomůžeme naším smítat ve vinohradě. Ale to už sú tady žňa a my se chodíme dívat na nověj kombajn na pole, potom, jak lisujů slámu a nekdy aj na stavíjání stohů. Tetičky jich umíjů postavit pěkný a vysoký, že vypadajů jak americký mrakodrapy. Za Polákovým je postavená mlátička, tak chodíme aj tam. Lidi tam s plnýma fúrama

obilí čekajů, až na ně donde řada. Tam se teho navykládá. Ale zasěj si aj pomůžů, dyž je tam nekdo sám. A tak ty prázdniny pomaly ubíhajů, sú v půlce a chasa už si zvolila stárků na hody. Letos prej padla aj facka, že se klučiska hádali, kdo bude, myslím, první stárek. Všecí byt naráz nemůžů, tak se narok vystřídajů. V nedělu ráno, jak se ide do kostela, už se tetičky vptávajů: „Tož kerěj teda je a s kerů? Oni spolem chodíjů?“ A že dyž nechodíjů včíl, budů spolem chodit po hodách. A třeba se aj vezmů – tak to aspoň už kolikrát bylo.

Předhodovní týdeň mám rád. To se furt neco děje. Nejlepší je štvrtek. Stárci s chasů jedů pro máju, ale hlavně – dojedů komedianti! Odpoledňa už se cůrame pod sokolovňů a čekáme, kdo první dojede s nejakú správu. Čas si krátíme tým, že na potoku trháme vlky a házeme jich děvčiskám do vlasů. Kerý jich majů dlouhý, tak ječíjů a hóníjů nás po celým konci.

Z bohumělskéj silnice se nekdo řítí na kole. Stárci už jedů! A vezů máju dlůhů, tenků. Všecí vystřelíme do Chalůpek a hrneme se jim naproti. Ale co to? Pu-pu-pu-pu-pu - ozývá se z druhýho konca dědiny ode dvora. Komedianti už sú pod Hařama! Co včíl? Kde první? Co všecko letos vezů?

Za chvílu už je pod sokolovňů plno. Stárci s májů objeli dědinu a sú na místě. Možeme jim pomáhat májů olůpat a očistit. Skůšáme, kdo dá věčí ranu, jak bůchne dlůhým kusem kůry o zem. Aj komedianti už su

snád' všecí. Trachtory s Adama stójjů zaparkovaný a my očuhujeme kolem. V duchu počítám, esi mně budů stačit moje skrovný úspory na celý hody. Ale naši mně eště něco dajů. Mohli by - za ten vinohrad. A dojedů aj kmucháčci a tí určitě nečím přispějů. Malý houpačky sú za korunu, kolotoč a velký houpačky za dvě. Letos poprvní je tady aj hůsenková dráha. A třeba dojede aj cukrová vata, tož aby mně to vyšlo. Nekdy pomáháme stavíjat kolotoče a za to nás komedianti povozíjů enom tak. Jednů sem měl štěstí a našel sem korunu aj pod střelníců. Letos zasěj budu hledat. Anebo si počkám na poslední deň a esi mě naši nechajů venku dýl, tož se povozíme zadarmo. Na konci hodů to tak bývá.

V pátek před hody a v sobotu eště všecí dodělajů , co je potřeba. Povymetá se pořádně venku aj na dvoře a hosti můžů dojet. Ptali se naši suseda jednéj tetičky: „Tak co teti, už máte všecko hotový?“ „Tož baže, děvčico. Okna umytý, nový záclonky pověšený, peřiny přeslečený. Aj děckám sem krojčky požehlila, mám jich naskládaný v seknici. A ráno eště vymetu kamna, ať se mně tá kačena pěkně upeče.“ Tak vyděšeněj obličej neměli snad' ani sedláci u Chlumca, jak měli naši suseda při představě, jak černý saze padajů na bílučky rukávce.

Ale přešly aj tři dni hodů, všecky koruny sú ty tam a dyž se po hodech ráno probudím, na drátech se hůfujů vlaštovky. Prázdniny už opravdu končíjů. Měli ste, strýcu, pravdu, letí to.

*Sestaveno z vyprávění
a vzpomínek*

Jaromír Foretník

Letos na podzim oslavíme 100 let od narození pana Jaromíra Foretníka, rodáka z našeho kraje, který se za II. světové války zúčastnil bojů jako letec 311. bombardovací peruti Britského královského letectva.

Plukovník Jaromír Foretník se narodil 17. prosince 1914 v Brumovicích. Vystudoval Reálné gymnázium v Brně a po maturitě odešel jako dobrovolník na vojnu. Po absolvování Vojenské akademie v hranicích byl přidělen v hodnosti poručíka k 11. hraničnímu praporu Parkán na Slovensku. Po obsazení Československa Němci v roce 1939, odešel přes Polsko do Francie, kde byl přidělen k francouz-

ské Cizinecké legii. Počátek války ho zastihl v Alžíru jako vojáka u Senegalských střelců. Byl převelen do Agde, kde byl zařazen do leteckého výcviku ve skupině československých letců.

Po napadení Francie německou armádou a následnému zhroucení francouzské fronty byl spolu s ostatními československými vojáky transportován do Anglie, kde se stal palubním střelcem u vznikající 311. letecké peruti Bomber Command. Zúčastnil se bojů jako střelec a navigátor. Později létal u protiponorkové letky Coastal Command a také u Transport Command. Po válce sloužil u armádního letectva až do roku 1948 na olomouckém

letišti. Prováděl výcvik letců jako instruktor navigace. K výcviku byli přiřazeni také izraelští letci, kteří se později zúčastnili bojů na Sinaji za šestidenní války.

Po komunistickém puči v roce 1948 byl z politických důvodů propuštěn z armády v hodnosti major letectva. Vyučil se tesařem, později vystudoval stavební průmyslovku a pracoval také jako skladník. Po roce 1968 byl rehabilitován a získal zaměstnání jako dispečer u KVUSS v Olomouci.

Jaromír Foretník zemřel 3. srpna 2006. Nedočkal se od československého státu úcty ani pomoci v době nemoci a těžké životní situaci. Stát, za který bojoval, se nikdy nezajímal o ty, kteří za něj nasazovali životy.

U příležitosti stého výročí narození plukovníka Jaromíra Foretníka je plánováno na 29. listopadu 2014 vystoupení Vojenského uměleckého souboru Ondráš s názvem Živá Kronika spojené s malou výstavou jeho obrazů Krumvíře.

Jan Foretník (Krumvíř) 12. 12. 1846 – 18. 6. 1888			+ Marie Švaňhalová (Násedlovice) 12. 7. 1855 – 5. 2. 1945			
<i>Jan (Brno)</i> 6. 3. 1873	<i>Martin (Krumvíř)</i> 15. 11. 1874	<i>Tomáš (Krumvíř)</i> 18. 12. 1876	<i>František (Brno)</i> 15. 10. 1878	<i>Alois (Čejč)</i> 7. 8. 1880	<i>Slávek (Čejč)</i> 8. 11. 1882	<i>Blažej (Brumovice)</i> 12. 10. 1887
Ladislav Marie	Martin Božena Rozálie	Tomáš Marie Bohumila Jaroslav	František Josef Gerta	Alois	Bohuslava	Gerda Jaromír Zdenka Miloslava

LETNÍ VÝLETY PO HRADECH A ZÁMCÍCH

Letní prázdninové dny nás většinou lákají k výletům za hranice všedních dnů. K těm jistě patří i výlety po moravských hradech a zámcích. Často právě o prázdninách nabízejí hrady a zámky kromě svých klasických prohlídek i nějaké speciální prohlídky nebo jiné kulturní akce. My jsme pro Vás vytipovali několik zajímavých míst v okolí, která určitě stojí za návštěvu. (red)

Hrad Buchlov

Hrad leží asi 70 km od Krumvíře, v okrese Uherské Hradiště a je velmi oblíbeným turistickým cílem.

Samotné založení a stavba královského hradu Buchlova na strategicky významném vrcholu Chřibů, střežícího východní hranici Zemí Koruny České proti případným vpádům z uherské strany, jsou obestřeny rouškou tajemství. Chybí jakákoliv písemná zpráva, a tak se musíme řídit dochovanými kamenickými články. Počátky hradu lze tak klást do poloviny 13. století. Na konci 15. století jej vlastnili páni z Cimburka, za kterých byl v pozdně gotickém slohu vystavěn reprezentační rytířský sál. Na Buchlově probíhaly stavební úpravy ještě v duchu renesance a baroka, kdy byl přestavěn do dnešní podoby.

Dnes na Buchlově najdete pět prohlídkových okruhů: V proměnách času, Muzeum Berchtoldů, Vyhlídková věž, Kaple sv. Barbory a ojedinělý Okruh pro děti. Cílem dětského prohlídkového okruhu na hradě Buchlově je zaujmout nejmenší návštěvníky a pěstovat v nich – pro ně přirozeným způsobem – vztah k historii a památkám vůbec. Zaujala nás také možnost rezervace prohlídek přes webové stránky hradu, což je vzhledem k vysoké návštěvnosti vítaná služba. Více podrobností najdete na www.hrad-buchlov.cz.

V létě nabízí Buchlov i bohatý výběr akcí:

Buchlovské kování – 12. – 13. července, setkání mistrů a učedníků černého řemesla.

Buchlovské noci s černou paní – 24. – 26. července, 3 noci hraných pověstí a příběhů, doprovodný program na nádvoří, ohňová show...

„V erbu tří pruhů - tajemství středověku“ – 9. srpna, vystoupení šermířských skupin, středověká hudba a tanec, bitva - dobývání hradu, výstava gotických kostýmů v prohlídkové trase, pohádky pro děti, gastro akce...

Zámek Rájec na Svitavou

Když se v polovině roku 1769 pocestný zatoulal na okraj Moravského krasu, spatřil zámek s přísnými proporcemi, které si po staletí bez jakýchkoliv venkovních přestaveb, zachoval svoji podobu do dnešní doby. Knížecí rod Salmů nechal postavit tuto stavbu v ušlechtilém stylu rokokového klasicismu. Stejně honosně jako stavba jsou zařízení i zámecké komnaty.

Státní zámek Rájec nad Svitavou rozhodně nepatří mezi známé, přesto určitě stojí za návštěvu. Vydejte se směrem přes Brno, Blansko až do města Rájec – Jestře-

bí. Cesta Vám bude trvat asi hodinu.

V současnosti jsou na zámku přístupné reprezentační přízemí s jednou z největších zámeckých knihoven na Moravě, první poschodí se soukromými apartmány z 2. pol. 19. století a kaple.

Zámecké zahradnictví se od roku 1973 specializuje na pěstování kamélií, v uvedeném roce tam byla převezena vzácná sbírka kamélií z Průhonice u Prahy, čítající dnes přes sto padesát odrůd, z nichž některé byly vyšlechtěny rájeckým zámeckým zahradníkem Janem Dvořákem. K zámeckému zahradnictví se vztahují i květinové výstavy pořádané na zámku. V červenci doplní zámecké interiéry výstava letních květin a bylin, které kvetou v období sv. Jana a v dávných dobách měli léčivé i magické účinky. Začátkem září pak interiéry zámku vyzdobí aranžmá z rájeckých jirín, které doplní podzimní květy a plody.

Letní specialitou zámku jsou stylizované noční prohlídky. V rámci prohlídky můžete shlédnout divadelní zpracování filmu Angelika, markýza andělů v podání divadelní a šermířské skupiny Exulis. Druhou možností je divadelní adaptace filmového zpracování podle díla Alexandra Dumase staršího Tři mušketýři ještě po deseti letech – Muž se železnou maskou. Data a časy prohlídek najdete na www.zamekrajec.cz.

Hrad Veverí

Hrad Veverí - jeden z nejrozsáhlejších a bohužel v současné době také i nejvíce zanedbaných hradních areálů u nás vznikl postupně během téměř osmisetleté historie. Původně malý lovecký hrádek či pouze dvorec moravských markrabat je v pramenech poprvé připomínán roku 1213. Velmi výrazně byl hrad – v podstatě do dnešního rozsahu – rozšířen po polovině století 14. za vlády moravského markraběte Jana Jindřicha (mladšího bratra císaře Karla IV.), který z Veverí učinil jedno ze svých hlavních sídel.

Hrad ležící kousek za Brnem, u Brněnské přehrady, nabízí dva okruhy komentovaných prohlídek interiéru. Bonusem je pak výstava 800 let hradu a panství a do konce srpna můžete také shlédnout výstavu Arabela. V prvním patře budovy Anglického traktu najdete kostýmy a rekvizity ze známého televizního seriálu.

V létě se na hradě Veverí můžete těšit na XI. ročník festivalu Lughnasad (2. 8.) pořádaný na oslavu keltského svátku sklizně a chleba.

Nebude chybět Quadrilla s irskými a skotskými tanci, bubeníci, dudáci, divadelníci, šílená jezdecká a ohňová show Petra Rainocha, kněžka i druid. Ještě významnější akcí je 5. ročník letního kulturního festivalu Moravské hrady, který se usku-

teční 8. – 9. 8. V jeho rámci můžete shlédnout vystoupení více než 15 hudebníků a skupin jako jsou Olympic, Chinaski, Tomáš Klus, Mandrage nebo No name. Vše o hradu a jeho akcích najdete na www.veveri.cz.

Zámek Slavkov

Na místě dnešního barokního zámku byla vybudována začátkem 13. století komenda řádu německých rytířů. V jejich vlastnictví je Slavkov poprvé zmiňován roku 1237. Koncem 16. století, asi za Oldřicha III. z Kounic, byl na starších základech vybudován renesanční zámek čtyřkřídlého půdorysu s arkádami a mohutnou hranolovou věží. Podnět k barokní přestavbě renesančního sídla Kouniců ve Slavkově dal koncem 17. století Dominik Ondřej z Kounic. Již během výstavby první etapy zámku vznikl pod vedením nizozemských odborníků před západním křídlem park komponovaný ve stylu francouzských barokních zahrad. Do dnešní doby se z něj nedochovalo zahradní kasino s Lanzaniho výzdobou, ani kašna od Petera Wiliameho. Zůstala pouze romantická stavbička čínské pavilonu z 80. let 18. století. V polovině 19. století byla zahrada zjednodušena do anglického stylu. Rekonstrukce v 70. letech 20. století vrátila zámeckému parteru zčásti jeho někdejší barokní podobu s bazény a fontánami a znovuumístěnými kamennými plastikami.

Slavkov, známý především díky Bitvě tří císařů roku 1805, nám kromě Mohyly míru nabízí i návštěvu zámku. V rámci prohlíd-

kových tras můžete shlédnout Historické sály, Historické salony, Celé 1. patro a Podzemí.

O prázdninách připravili na zámku mnoho akcí zejména pro děti. Až do konce července můžete své ratolesti zabavit na výstavě Legendární stavebnice Merkur a 12. července se hlavně malé slečny můžou těšit na Bál princezen v zámeckém parku. Pro aktuální nabídku akcí sledujte www.zamek-slavkov.cz a třeba natrefíte na letní prohlídky pro děti s pohádkou.

Zámek Milotice

Pokud si chcete udělat krásný rodinný výlet, ze kterého si přivezete zážitky nejen vy, ale i vaše děti, určitě si zajedte do Milotice, zámku, který jistě znáte z pohádky Za humny je drak!

Státní zámek Milotice, nazývaný perla jihovýchodní Moravy, je unikátně zachovaným komplexem barokních staveb a zahradní architektury. Zámecká instalace nabízí pohled do životního stylu

a zvyklostí posledních majitelů rodu Seilern-Aspang. Tento rod patřil k posledním soukromým vlastníkům milotického zámku a posléze jim byl majetek zkonfiskován na základě Benešových dekretů. Veřejnosti byl zámek zpřístupněn již roku 1948. Přibližně od poloviny 60. let 20. století do roku 1974 probíhaly úpravy interiérů zámku, které si kladly za úkol představit návštěvníkům především barokní epochu.

V roce 2005 prošly interiéry milotického zámku opět změnami za účelem uvést reprezentační prostory zámku do podoby, jakou měly v první polovině 20. století, kdy byl zámek obýván právě rodem Seilern-Aspang.

Kromě prohlídky krásných interiérů zámku a zahrady, je velkým lákadlem možnost zapůjčit si krásné barokní kostýmy. Tak se z dětí můžou na chvíli stát malé princezničky a princové. Aby to nebylo rodičům líto, paní kastelánka ráda zapůjčí kostýmy i mamince a tatínkovi. V kostýmech se pak můžete 30 minut procházet po zahradě a udělat si krásné fotografie.

Určitě stojí za zhlédnutí i výstava dravých ptáků v zámecké jízdárně. Opět se s nimi můžete vyfotit nebo si vyzkoušet přiletět dravce na ruku. K vidění je zde výr, sova pálená, sokol stěhovavý, sokol lovecký, raroh velký, poštolka obecná, jestřáb lesní, sýček obecný, káně Harrisova, káně lesní a orel skalní.

Další informace si můžete najít na www.zamekmilotice.cz

(red)

VÍTE, ŽE...

- mužský sbor odjel na svá první přespolní vystoupení? V pátek zpívali v Šardicích a v sobotu na Babských hodech v Lovčičkách. Vystoupení se, k radosti nás všech, povedlo!

- místní hasička si vysloužila opravu vjezdu i novou fasádu kolem vrat?

- letos soutěž verbířů za region Hanácké Slovácko proběhla ve Ždánicích?
- vznikl nový grafický manuál pro Kraj beze stínu? Brzy bude hotová také propagační brožura a krojové pexeso. Zároveň se již pracuje na programu příštího ročníku, jehož hlavním tématem bude obilí.
- v neděli 15. 6. se Pantlička zúčastnila přehlídky dětských folklorních souborů v Kloboukách u Brna? Další vystoupení je naplánováno na 6. července na folklorním festivalu v Dambořicích

- se Krumvířák Martin Foretník v květnu zúčastnil jízdy králů v Kunovicích? Organizátoři akce jej pozvali jako „známého koňáka“, aby provázel Formanským odpolednem kunovických slavností. Celkem se zde představilo 24 koňských povozů.
- můžete v místních prodejnách potravin platit bezkontaktní platební kartou?

za období

1. 12. 2013 – 31. 5. 2014

Přihlášeni

Bronislav Fridrich	č.p. 148
Tomáš Laigot	č.p. 440
Petra Laigotová	č.p. 440
Petra Laigotová	č.p. 440
Miroslav Močička	č.p. 180
Miroslav Močička	č.p. 180
František Slavík	č.p. 32
Daniela Šebestová	č.p. 438
Marie Navrátilová	č.p. 318
Karolína Kopečná	č.p. 275
Markéta Kirchnerová	č.p. 253
Jaroslav Maláč	č.p. 205
Roman Znamenáček	č.p. 184

Odhlášení

Jana Vagnerová	č.p. 184
Eliška Šranková	č.p. 129
Veronika Vodičková	č.p. 129

Úmrtí

Terezie Macháčková	č.p. 11
Marie Otýpková	č.p. 54
František Drápal	č.p. 180

Narození

Lucas Čermák	č.p. 40
David Strnad	č.p. 401
Lukáš Peroutka	č.p. 184
Marie Husárová	č.p. 77
Filip Němeček	č.p. 460

JUBILANTI

za období 1. 7. - 30. 9.

Křikava Jindřich	99 let
Hečová Marie	86 let
Ostřížková Jarmila	86 let
Šebestová Věra	86 let
Šaňková Věra	85 let

Dne 31. května oslavila v kruhu svých nejbližších své 95. narozeniny naše milá maminka, babička a prababička paní Ludmila Charvátová. Chceme jí prostřednictvím Krumvířského zpravodaje poděkovat za lásku, kterou nám všem rozdává a popřát jí do dalších let hlavně pevné zdraví a spokojenost.

Poděkování patří také všem, kteří si na jubilantku vzpomněli a potěšili ji svým blahopřáním.

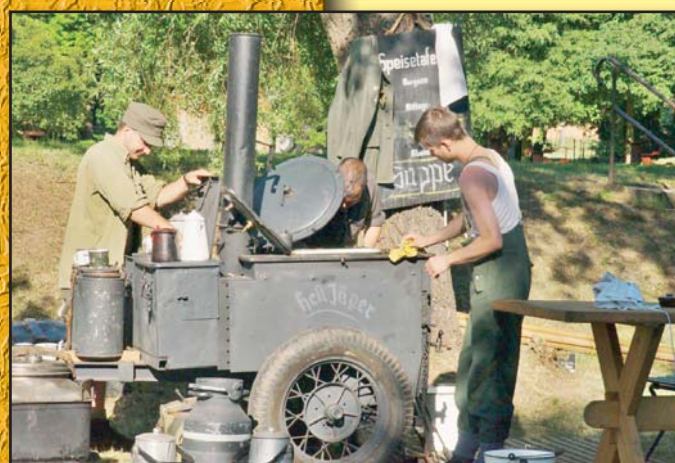
Za všechny gratulanty děti, vnuci a pravnuci

Pálení čarodejnic

Krumvíř válečný

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirskyzpravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.

Uzávěrka příštího čísla 10. 9. 2014.

Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, šéfredaktor: Petra Konečná
členové RR: Veronika Procházková, Božena Svobodová, Kristýna Vlasáková.

Foto na obálce: Stanislav Prokop

Fotografie ve vydání: Pavel Colledani, Stanislav Prokop, Kristýna Vlasáková, Michaela Wecker, ZŠ a MŠ Krumvíř

Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak: MK ČR E 11712, Číslo 2/2013 - vyšlo 2. 7. 2014.

Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)